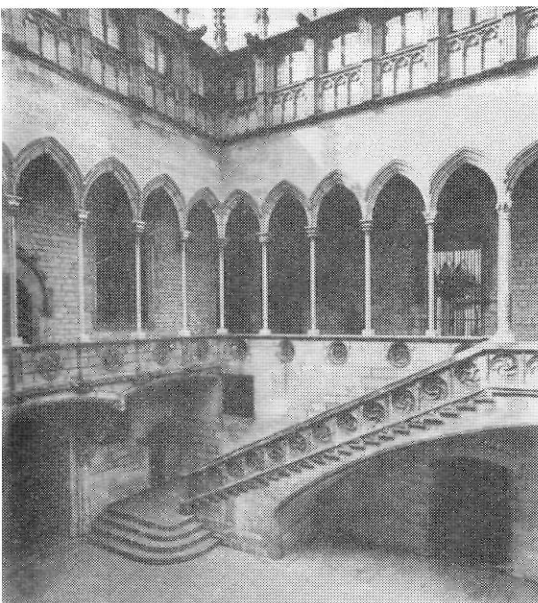

Concessió de la Creu de Sant Jordi a l'I.E.E.

Per decret 52/1992 de 17 de febrer del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, s'atorga la Creu de Sant Jordi a diverses personalitats i entitats, que pels seus mèrits han prestat serveis destacats en la defensa de la identitat cultural catalana.

Les institucions mereixedores de la Creu de Sant Jordi en forma de placa d'enguany són: Amics de Corbera, AMPANS, Anglocatalan Society, Club d'Amics de la Unesco de Barcelona, Institut d'Estudis Nord-americans i Institut d'Estudis Eivissencs. Aquest darrer, segons diu el decret, «en reconeixement del seu treball per la recuperació de la identitat cultural i lingüística a Eivissa i Formentera, com també per la seva tasca de recerca i dinamització cultural i cívica de les Pitiüses».

El lliurament de l'esmentada distinció se celebrarà en el Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat el proper dia 7 de maig.

Manifest de la Nit de Sant Joan 1991

Bona nit a tothom. Com cada any —aquest en fa vint— l'Institut d'Estudis Eivissencs celebra la Festa de la Nit de Sant Joan i enguany a Sant Antoni de Portmany, que ja tocava.

La nostra llengua s'està morint. Això no ho deim només nosaltres, sinó que professors universitaris i lingüistes de prestigi, a través d'estudis científics, estan arribant a aquesta conclusió.

No serien necessaris, però, aquests estudis científics perquè això, per desgràcia, ho veim cada dia qualsevol dels qui som avui aquí.

Per arribar a una normalitat lingüística i cultural és indispensable que la nostra llengua sigui el vehicle dels mitjans de comunicació. I per no tenir, no tenim ni tan sols una publicació general de les Pitiüses en la nostra llengua.

D'això, en som tots responsables, institucions i particulars.

Per salvar la llengua no n'hi ha prou amb actes testimonials com posar els noms dels carrers en català. Fan falta fe i actuacions decidides i convinctes.

Si no és així, més prompte del que la gent es creu, el català d'Eivissa, l'eivissenc, haurà de ser una de les peces d'aquest museu etnològic que recollirà tantes altres coses que ja hem perdut.

I ja que hi som, podríem parlar d'aquest museu, de com pensam que hauria de ser.

És una iniciativa que mereix tot el nostre suport: és convenient que es puguin conèixer les formes de vida de la gent de la mar i de la pagesia i el medi en què es desenvolupava l'existència dels nostres majors. Però no voldríem que fos només un magatzem amb vitrines plenes de coses velles. Ha de ser també un **museu viu** on els visitants puguin veure, i alhora participar, en ballades, festes, manufacturació d'esper-

denyes, senalles, coves; s'ha de poder veure com es produïa la calç i el carbó. Hi ha d'haver una sènia, un molí, un safareig, un trull...

I ja per acabar voldríem mostrar la nostra preocupació per allò que ens exigiran els nostres fills: la conservació dels nostres entorns naturals i urbans.

Salvem el caràcter dels nostres pobles de la pagesia i de barris tan peculiars com Dalt Vila i sa Penya.

Conservem els nostres paisatges naturals i facem una ordenació racional del nostre territori.

Per damunt d'ideologies hem de fer tots una pinya, perquè les Pitiüses, si no les salvam els eivissencs i formenterers, no les salvarà ningú.

Molts d'anys i bons i bona nit a tothom!

